

olle lege

Farnost sv. Tomáše. Praha 1. Únor 2019, r. XXIII. č. 247

„Toužím poznat Boha a duši, jinak nic.“ (Sv. Augustin)

První měsíc tohoto nového roku už máme za sebou. Ve farnosti pokračujeme dál s naší činností a s touhou prohloubit význam naší víry. Celý náš život je hledání: „V našem hledání to, co najdeme, nám pomáhá, abychom pokračovali v dalším hledání“, jak říkával sv. Augustin. Měsíc únor začíná svátkem Hromnic aneb Uvedení Páně do Chrámu. Tento svátek je svátkem setkávání. Setkání s pánem Ježíšem, který přichází do svého chrámu a chce se s námi setkat. A nejen do našeho chrámu neboli kostela, ale do chrámu našeho těla, protože jak říkal sv. Pavel, my jsme chrámem Božím. Jsme otevření, máme čas na setkání s Pánem? Je-li to tak, pak Hromnice budou mít plný smysl!

V únoru také slavíme první pouť roku v kostele, a to svátek sv. Doroty ve středu 6. února. Ať nám příklad sv. Doroty pomůže být vytrvalí ve víře až do konce!

Krásný měsíc, s radostí a nadějí.

P. Juan, OSA

Svátkem Hromnic dříve končila vánoční doba. Tento svátek připomíná událost, kdy Maria a Josef přinesli Ježíše 40 dní po jeho narození do jeruzalémského chrámu, aby ho odevzdali Bohu. V chrámě ho pak stařec a prorok Simeon nazval "světlem k osvícení pohanů". Tento svátek je doprovázen žehnáním svící. Lidový název „hromnice“ vznikl právě kvůli svěcení svíček, které se rozsvěcely při modlitbě v "temných chvílích života", např. i při bouřce...

*Ježíš řekl: „Já jsem světlo světa;
kdo mě následuje,
nebude chodit ve tmě,
ale bude mít světlo života.
To světlo svítí v temnotě,
ale tma je nepohltila.“ (srov. Jan 8,12; 1,5)*

4 KROKY PŘI EUCHARISTICKÉ ADORACI

(pokaždé 15 minut)

1 ROZPOZNAT PŘED KÝM JSI
vžij se do přítomnosti Krista
v eucharistii

2 PODĚKOVÁNÍ

Vzdej díky za všechna požehnání,
která ti Pán dal

3 PROSBA

Pros za svět, za ty, kteří tě obklopují a
za své obrácení

4 OPRAVA

Projev lítost za své hříchy a hříchy
celého světa

NEJLEPŠÍ DIETA PRO NOVÝ ROK SNÍDANĚ

Poděkuj Bohu a zahaj den. Zvaž
dnešní cíle a jejich závaznost.

SVAČINA

Dej víc než se od tebe očekává

OBĚD

Odpočiň si a snaž se plnit své úkoly a
závazky

ODPOLEDNÍ SVAČINA

Najdi si chvílku pro krátkou modlitbu
(asi 5 minut)

VEČEŘE

Promluv se svými blízkými
Zpytuj své svědomí

K ZAMYŠLENÍ

- Nedovol, aby tvé chyby a selhání
v minulosti kontrolovaly a řídily
tvou budoucnost
- Když se odpustí, nemění se
minulost, ale budoucnost

Jak jednoduše zpytovat naše svědomí

- 1) Poděkujte za 5 věcí, které se staly během dne.
- 2) Přemýšlejte o 5 způsobech, v kterých jste v
ten den selhali a poproste o Boží Milosrdenství.
- 3) Co se týče zbytku dne, myslíte na 5 věcí,
s nimiž byste potřebovali pomoci, a prostě
v modlitbě o to Boha.

Modlitba za povolání do řádu augustiniánů

Modleme se k Pánu žně,
jenž volá muže a ženy, aby mu sloužili
v lásce.

(Pauza pro tichou modlitbu).

Všechna sláva a chvála Ti patří,
Bože pravdy, světlo našich srdcí,
vždyť Ty vedeš své lidi po cestách svatosti.

Pomoz těm, kdo jdou ve šlépějích
Augustinových,
aby Tě hledali vzájemnou láskou a
uctíváním

a aby byli služebníky Církve coby vzory
k následování pro druhé.

Osviť muže a ženy,
aby viděli krásu společného života
v duchu svatého Augustina
a posiluj je v této službě tak,
aby dílo, jenž jsi v nich začal,
bylo přivedeno k naplnění.

Prosíme o to skrze Krista, našeho Pána.
Amen

Augustiniánský kalendář na únor

3. února. Bl. Štěpán Bellesini, kněz

Narodil se 25. listopadu 1774 v Tridentu. Poprvé přistoupil ke sv. přijímání, když mu bylo sedm let, což bylo v té době nezvyklé. Vstoupil k augustiniánům-poustevníkům a studoval v Bologni. Revoluční francouzské vojsko obsadilo město a Štěpán se musel vrátit domů do Tridenta, kde založil školu a spravoval ji až do roku 1817. Věnoval se hlavně výchově chudých dětí. Po nějaký čas byl inspektorem školství, ale zase se vrátil do svého řádu. Rakouské úřady mu měly za zlé, že znovu nenastoupil jako inspektor. Když se nevrátil, zbavili jej úřadu i státního občanství. Působil poté v duchovní správě jako kazatel.

Později jej ustanovili novicmistrem v Genazzanu, kde je obraz Matky dobré rady. Působil tam i v duchovní správě. Když ve městě vypukl tyfus, ošetřoval nemocné, nakazil se a zemřel 2. února 1840. Za blahoslaveného jej prohlásil papež Pius X. roku 1904.

7. února. Bl. Anselm Polanco, biskup a mučedník

Anselm byl mučedníkem španělské občanské války. Pocházel z města Buenavista de Valdabia v Palencii, kde se narodil v roce 1881. V roce 1904 byl vysvěcen na kněze.

Jako mladý augustinián učil teologii a vzdělával mladé věřící. V roce 1932 byl Anselm zvolen provinciálem provincie Filipíny a v roce 1935 byl jmenován biskupem v Teruelu a Albarracinu.

Když začala občanská válka a Teruel byl obklíčen, rozhodl se, že se nebude skrývat, ale že zůstane ve své diecézi a bude sdílet osud se zbytkem obyvatelstva. V roce 1938 byl Anselm zajat republikány a strávil rok ve vězení, kde s ostatními uvězněnými organizoval život v intenzivních modlitbách. 7. února 1939 byl zastřelen v Pont de Molins v Geroně, obětuje svůj život k obhajobě víry a církve.

13. února. Bl. Kristina ze Spoleta

Její otec byl lékař, snad z hraběcího rodu. Provdala se, brzy ale ztratila manžela. Nějakou dobu vedla světský život, z Boží dobroty však šla do sebe, vstoupila do Třetího řádu sv. Augustina a žila kajičně a v odříkání. Po deset let se ona i její společnice živily kořínky a bylinami. Když se spolu vydaly do Říma, společnice se jí v Assisi v tlačenici ztratila. Kristina zůstala pak už ve Spoletě a to byl počátek jejího obrácení, kdy oblékla černé roucho augustiniánek a posluhovala v chudobinci. Zemřela roku 1458.

16. února. Bl. Šimon z Cascie, kněz

Narodil se ve šlechtické rodině v Cascii kolem roku 1295. V mladých letech, kdy se zdálo, že vynikne ve vědách přírodních a ve filozofii, vstoupil do řádu, protože mu kdosi poradil, aby se raději věnoval vědě o Bohu. Přestal se proto zajímat o světské vědy a stal se slavným kazatelem. Právem bývá počítán mezi tehdejší vynikající učitele duchovního života. Mnohé ovlivnil svou činností.

Hlásal evangelium, evangelní prostotu a odříkání, odmítal všechny úřady, tituly a obročí. Byl upřímnost sama, každá přetvářka a polovičatost se mu protivila. Vábila ho samota a rozjímání, z poslušnosti se však neúnavně věnoval apoštolské činnosti. Poslušnost mu byla nade vše, jen lásce dával přednost. Poslouchat řád a společně žít v bratrské lásce, to jej utvrzovalo v povolání a sílilo v nesnázích. Ve všem se připodobnit Kristu, to byl smysl celého jeho života. Zemřel ve Florencii 2. února 1348. Jeho ostatky jsou uloženy v kostele sv. Rity v Cascii. Úctu k němu potvrdil papež Řehoř XVI. roku 1833.

„Nepřišli jsme vytvářet zábavnější církev, ale otevřít se novým Letnicím „

Promluva papeže Františka na zahájení Světového dne mládeže 24. ledna 2019, Panama

Drazí mladí, dobré odpoledne!

Je krásné setkat se tady v této krásné zemi, která nás přijímá tolika barvami a takovou vřelostí! Světový den mládeže v Panamě je opět svátkem radosti a naděje pro celou církev a svět, velkým svědectvím víry.

Vzpomínám si, že se mne v Krakově tázali, zda pojedu do Panamy, a já jsem odpověděl: „Nevím, ale Petr tam bude určitě.“ Těší mne, že dnes mohu říci: Petr je s vámi, aby slavil a obnovil víru a naději. Petr a církev jdou s vámi a chceme vám říci, abyste neměli strach pokračovat s touto inovující energií a stálou touhou, která nám pomáhá a podněcuje nás, abychom byli radostnějšími a ochotnějšími „svědky evangelia“.

Pokračovat nikoli proto, abychom utvořili paralelní církev, trochu zábavnější nebo více *cool* v nějaké akci pro mládež s poněkud zdobnějšími prvky, jako by vás něco takového mohlo uspokojit.

Myslím nyní na vás, kteří jste tento den zahájili, na domorodou mládež indios. Byli jste první v Americe a byli jste první na tomto setkání. Velký aplaus pro vás! I vám mladí afrického původu, kteří jsou toto setkání anticipovali, patří aplaus!

Naopak! Chceme nalézt a společně s vámi si uvědomit ustavičnou novost a mladost církve a otevřít se novým Letnicím (srov. Synoda o mládeži, *Závěrečný dokument*, 60). To je možné pouze tehdy – jak jsme prožili na nedávné synodě – umíme-li dosvědčovat a hlásat Pána ve službě svým bratrům, rozumí se v konkrétní službě.

Vím, že nebylo snadné sem přijet. Vím o úsilí a obětech, které jste podstoupili, abyste se mohli účastnit tohoto Dne. Mnoho dnů práce, setkávání, reflexí a modlitby působí, že sama pouť je z větší části odměnou. Učedník není pouze ten, kdo na místo dorazí, nýbrž ten, kdo rázně vykročí, nemá strach riskovat a vydat se na cestu. Být na cestě je ta největší radost! Nebáli jste se riskovat a jít. Dnes můžeme slavit, protože tento svátek začal již mnohem dříve ve vašich společenstvích.

Přicházíme z různých kultur a národů, mluvíme různými jazyky, nosíme různé oděvy. Každý z našich národů prožil za různých okolností různé dějiny. Čím všim se různíme! Nic z toho nám však nezabránilo v setkání a společně prožívaném štěstí. Je to možné, protože víme, že existuje něco, co nás sjednocuje – Někdo, kdo z nás činí bratry. Vy, drazí přátelé, jste přinesli mnoho obětí, abyste se mohli *setkat*, a tak se stát pravými mistry a tvůrci kultury setkávání. Svými gesty, postoji, pohledy, touhami a především svou vnímavostí vyvracíte a znevažujete všechny slovní projevy, které se snaží vyvolat rozdělení tím, že vyřazují a vyhošťují lidi, kteří „nejsou jako my“. A to proto, že cítíte a umíte vytušit, že „pravá láska neanuluje legitimní rozdíly, nýbrž je harmonizuje ve vyšší jednotě“ (Benedikt XVI., *Homilie*, 25. ledna 2006). Naproti tomu víme, že otec lži má raději lid rozdělený a rozhádaný než lid, který se učí pracovat společně. Podle tohoto kritéria se rozlišují lidé na budovatele mostů a budovatele zdí. Budovatelé zdí rozsévají strach a snaží se lidi zastrašit a rozdělit. Vy však chcete být budovatelé mostů. Čím chcete být? (*Mladí odpovídají: budovatelé mostů*). Správně jste se to naučili!

Učíte nás, že setkávání neznamená splynutí s davem a nespočívá ani v tom, že všichni stejně myslí, žijí, přičemž dělají a opakují totéž, poslouchají tutéž hudbu nebo nosí tentýž fotbalový dres. Nikoli. Kultura setkávání na nás naléhá, abychom odvážně *chovali společný sen*. Ano, velký sen schopný zapojit všechny. Sen, za který Ježíš vydal život na kříži a za který Duch svatý sestoupil, aby vpálil den Letnic do srdce každého muže i ženy, do tvého i mého srdce, s nadějí, že poroste a rozvine se. Sen zvaný Ježíš, zasetý Otcem s důvěrou, že vyroste a bude žít v každém srdci. Sen, který obíhá v našich žilách, rozechvívá srdce, jež poskočí pokaždé, když slyšíme: »Milujte se navzájem: jak jsem já miloval vás, tak se navzájem milujte vy. Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem« (Jan 13,34-35). Jeden světec z těchto krajů rád říkával: „Křesťanství není celek pravd, v které se má věřit, zákonů, které je třeba dodržovat, nebo zákazů. Z tohoto pohledu vůbec nepřitahuje. Křesťanství je Někdo, kdo mne má tolik rád, že si přeje a žádá moji lásku. Křesťanství je Kristus“ (Sv. Oskar Romero, *Homilie*, 6. listopadu 1977); a znamená nést dále sen, pro který dal život: mít rád toutéž láskou, jakou On má rád nás.

Zeptejme se: Co udržuje naši jednotu? Proč jsme jednotní? Co nás podněcuje, abychom se setkali? Jistota vědomí, že jsme byli milováni láskou tak hlubokou, že nechceme a nemůžeme mlčet, a která nás vybízí odpovědět stejně: láskou. Nutí nás k tomu Kristova láska (srov. 2 Kor 5,14).

Láska, která se nevnučuje a nedepťá, láska, která neodsouvá stranou a neumlčuje, láska, která neponižuje a nepodmaňuje. Je to Pánova láska, každodenní, diskrétní a ohleduplná láska, svobodná a osvobozující láska, jež uzdravuje a pozvedá. Je to Pánova láska, která zná spíše výstupy než pády, smíření než zákazy, nové příležitosti než odsouzení, budoucnost než minulost. Je to láska ruky podané ve službě a sebedarování bez holedbání. Láska se nenaparuje, je skromná a vždycky podává pomocnou ruku druhým. Tato láska nás dnes spojuje.

Věříš v tuto lásku? (*mladí odpovídají: Ano*). Je to láska, která stojí za to?

Tutéž otázku a povolání zaslechla Maria. Anděl se jí zeptal, zda chce tento sen ve svém lůně chovat, propůjčit mu život a učinit ho tělem. Ona řekla: »Jsem služebnice Páně: ať se mi stane podle tvého slova« (Lk 1,38). Maria uměla přisvědčit. Dovedla dát život Božímu snu. A to je totéž, co se chce od tebe i tebe, ode mne: chceš, aby tento tento sen ožil? Chceš mu dát tělo svýma rukama, nohama, svým pohledem, srdcem? Chceš, aby ti Otcova láska otevřela nové horizonty a vedla nevídanými a netušenými, nepředstavitelnými a nečekanými stezkami, které rozradostňují srdce, takže zpívá a tančí?

Dovedeme říci andělovi jako Maria: »Jsme služebníci Páně: ať se nám tak stane...« Neodpovídejte nyní.

Každý, ať si odpoví ve svém srdci. Jsou otázky, na které se odpovídá jenom mlčky.

Drazí mladí, z tohoto Dne nebude čerpat naději nějaký závěrečný dokument, dohodnuté poselství či akční program. Toto setkání předává naději díky vašim tvářím a modlitbám. Každý se vrátí domů s novou silou, která se rodí vždycky, když se setkáme s druhými a s Pánem, abychom naplnění Duchem svatým připomínali a uchovali při životě onen sen, který z nás činí bratry a který se skrze naše povolání nesmí v srdci tohoto světa zastavit. Ať jsme kdekoli a děláme cokoli, můžeme vždycky pohlédnout vzhůru a říci: »Pane, nauč mne milovat tak, jako jsi nás miloval ty.« Chcete to zopakovat se mnou? »Pane, nauč mne milovat tak, jako jsi nás miloval ty.«

Nemůžeme toto první setkání skončit bez poděkování. Děkuji všem, kdo s velkým nadšením připravili tento Světový den mládeže. Děkuji, že jste měli odvahu stavět a hostit, přisvědčit Božímu snu, v němž se shromažďují všechny jeho děti. Děkuji mons. Ulloaovi a všem jeho spolupracovníkům, že jste pomohli ukázat, že Panama není jenom průplav spojující oceány, ale také průplav, ve kterém Boží sen objevuje další maličké kanály, aby se rozrostl, rozmnožil a rozzářil ve všech koutech země.

Přátelé, ať vám Ježíš žehná a Panna Maria la Antigua vás neustále chrání, abychom mohli bez obav říci jako ona: »Jsem zde. Ať se mi tak stane.«

www.radiovatican.cz

AYE2019 –Panama

Od 12. do 23. ledna jsme se s otcem Jozefem zúčastnili Augutiniánského setkání mládeže 2019 v městě David v Panamě, kde se setkaly davy poutníků z celého světa. Byli jsme ubytováni v jedné z místních škol provozovaných augustiniány. Setkali jsme se s lidmi z celého světa, našli jsme si nové přátele z různých zemí Latinské Ameriky. Milým překvapením bylo pro nás setkání se seminaristy ze Spojených států, kteří znali otce Williama. Nejlepším zážitkem byl strávený den s místními domorodci v městě Tolé a slavení společné mše svaté.

Moc děkuji Bohu za tuhle nezapomenutelnou zkušenost v Panamě. Radost na této akci byla neuvěřitelná, ta energie, čisté nadšení a zapálenost pro Boha byla hnacím motorem pro každého z nás. Je toho hodně, čemu bychom se měli od našich latinskoamerických spolubratři naučit. Milovat a dělat co chceš, radovat se, a užívat si eucharistii s velkým nadšením v srdci.

Bára Svobodová

Liturgická formace

Víš, co je to?

laetare – raduj se
lectio – čtení
lekcionář – bohoslužebná kniha se čteními /
lekce pro mši a obřady.
lektor – osoba, která je pověřena službou
předčítání Božího Slova
liturgie – bohoslužba
liturgie hodin / denní modlitba církve –
breviář
lodka – nádobka na kadidlo nazývaná tak
pro svůj tvar.
martyr – mučedník, doslova svědek
(dosvědčil víru i za cenu krve)
matrimonium – manželství
mensa – oltářní deska
ministrant – pomocník při liturgických
obřadech
missa – mše
mitra – homolovitá pokrývka hlavy biskupa
a opata se dvěma vrcholy
novic – osoba, která se připravuje ke
slibům v řeholním společenství
novokněz – osoba, která právě přijala
kněžské svěcení
nuncius – velvyslanec Vatikánu
oltář – stůl pro přinášení Nejsvětější oběti
oratio – modlitba

ordinář – církevní představený se zvláštními
pravomocemi
parochus – farář
passio – umučení
paškál – velikonoční svíce jako symbol
vzkříšeného Krista
patena – tácek či miska na Hostie
pax – pokoj
pektorál – náprsní kříž, který nosí biskup
na klerice
pentecostes – letnice
pluviál – liturgický plášť původně k
procesím a později k obřadům
pouť – slavnost ke cti farního patrona
praedicatio – kázání
preces – prosby (modlitby věřících)
preciosa – drahé předměty
presbytář – prostor pro kněze kolem
hlavního oltáře
presbyter – kněz
pulpit – kazatelna, která je obvykle u
sloupu v nejširším místě hlavní lodi
purificatorium – Iněná utěrka k očištění
nádob označená křížem

Pokračování příště

Dobrou chuť!

Šťouchaná buchta

Ještě nikdy jsem neopakovala recept, každý měsíc dávám jiný, ale tentokrát udělám výjimku, a naprosto úmyslně.

Toto je totiž recept, který byl první, přesně před 10 lety jsem začala psát návody na dobroty do Tolle Lege. A tak je to vlastně takové malé jubileum.

Na těsto budeme potřebovat: 35 dkg polohrubé mouky, 20 dkg cukru krupice, 1 prdopeč, 12 dkg rozpuštěné Hery, 2 vejce, 2 lžíce oleje, špetku soli a asi ¾ hrnku mléka.

Na polevu budeme potřebovat: 18 dkg másla, 30 dkg cukru moučka, 4 dkg kakaa, 4 lžíce rumu a 3 lžíce horké vody. Vzhledem k tomu, že já pečů i pro děti, tak rum vynechávám a dávám 5 lžic horké vody.

Všechno, co má být v těstě, se umíchá a nalije do vymazaného a moukou vysypaného vyššího plechu a peče se asi 25-30min do růžova.

Než se placka upeče, tak si uděláme polevu: rozpustíme máslo s tekutinami, přidáme cukr a kakao a za stálého míchání vaříme, dokud se hmota nespojí.

Do upečené placky uděláme spoustu šťouchanců obrácenou stranou vařečky a pak pěkně od středu naléváme polevu, aby se všechny dírký krásně zaplnily.

Buchtou necháme zchladnout, pokud možno i ztuhnout a podáváme. Mívám ji v lednici a jíme ji třeba týden, pokud tak dlouho vydrží.

Dobrou chuť!

Hanka

Novoroční farní vycházka

Na novoroční vycházce, která má již své pevné místo v programu farních činností, se nás na Smíchovském nádraží tentokrát sešlo devět a pejsek.

Autobusem jsme se rychle dopravili do zastávky Malá Chuchle, odkud jsme již pokračovali po svých. V podstatě hned za silnicí stojí malý kostelík Narození Panny Marie, před nímž se naše skupinka vyfotila. Kostelíček tu vznikl jako přirozené centrum tehdejších chuchelských lázní, po nichž zůstaly krásné barokní vilky v okolí, dodnes stále sloužící jako domy k bydlení jejich vlastníků nebo jako penziony. Kostel je po „hospodaření“ minulého režimu prázdný, nyní přešel do vlastnictví řecké pravoslavné církve, tak ho snad čeká lepší budoucnost.

Okolo mariánského pramene, kapličky Panny Marie a zookoutku se spoustou krásných lesních zvířátek jsme si vyšlápli do kopce přes Chuchelský háj k hlavnímu cíli naší vycházky, totiž kostelu sv. Jana Nepomuckého. Ten dnes spadá pod farnost kostela sv. Filipa a Jakuba v Hlubočepích, jejichž příjemná farnice, paní Kopecká, nám kostel ochotně otevřela a sama osobně i písemně s pomocí vytištěných letáček nás seznámila s historií tohoto kostelíka. Nevelkou církevní stavbu nechal podle informací Zbraslavské kroniky postavit r. 1729 neznámý polský šlechtic jako výraz poděkování za uzdravení během jeho pobytu v nedalekých lázních v Malé Chuchli. Když slyšel, že tu kdysi vedla cesta z Pražského hradu na Zbraslav a k obrazu Panny Marie Zbraslavské ve zbraslavském cisterciáckém klášteře a po ní putovával i sv. Jan Nepomucký, nechal kostel zasvětit tomuto světcí, jenž byl zrovna v březnu 1729 kanonizován.

Barokní jednolodní kostel má jednu hranolovou věž v západním průčelí a čtvercový presbytář. Zatímco loď má prostý fabionový strop, presbytář je zaklenut, vyzdobený štuky a nástrovní malbou sv. Jana Nepomuckého se čtyřmi alegorickými postavami znázorňujícími jeho ctnosti. Z doby výstavby se ještě zachoval hlavní oltář s oltářním obrazem sv. Jana Nepomuckého a po jeho stranách sochy poustevníků sv. Prokopa a sv. Ivana – byli to právě poustevníci, kteří se pod patronací zbraslavského kláštera o tento odlehlý kostel starali.

Kostel byl vykraden (včetně zvonů) a zpustl po zrušení zbraslavského kláštera 1793, pak zachráněn v polovině 19. století kněžnou Marií Annou z Oettingen-Wallerstein, tehdejší majitelkou zbraslavského panství. V kostele jsme viděli krásně zachovalý znak jejich rodu. V roce 1931 získal kostel nové zvony, nový krov, ale pak se až do roku 1989 jeho stav jen zhoršoval. Po pádu komunismu byl zrenovován a znovu vysvěcen 22. května 1993 na 600. výročí umučení Jana Nepomuckého. Na oltář tehdy přibyla kopie obrazu slavné římské Sixtinské Madony. Interiér je, bohužel, dosud poměrně chudý, o to více zahřála u srdce jednoduchá, ale milá vánoční výzdoba. Po prohlídce jsme se společně pomodlili, pak se ještě venku pokochali překrásným výhledem do údolí, stejně jako to dělal kdysi ten neznámý polský šlechtic – zakladatel kostela, a na závěr si ještě prohlédli přilehlý hřbitůvek.

Po krátké procházce směrem k Velké Chuchli jsme se obloukem dostali k původní zastávce autobusu v opačném směru a odtud zpět na Smíchovské nádraží.

Radce a Ivanovi patří náš dík za příjemnou procházku v přírodě – jako bychom ani nebyli v Praze! Nezbyvá, než se těšit, co pro nás manželé Dybovi zorganizují na jaře.

Martin

Víš, že?...

- * **Modlitba Taizé** v naší farnosti se koná 7. 2. od 19:30 v kapli sv. Barbory.
- * Od 4. 2. do 8. 2. budou mít otcové augustiniáni **duchovní cvičení**. Nebude žádná pastorační činnost. Mše sv. ve 12:15 bude jako obvykle
- * 6. 2. slavíme **slavnost sv. Doroty**, patronky naší kaple. Poutní mše sv. s možností získat plnomocné odpustky bude ve 12:15 hodin. Všichni jste zváni!
- * Setkání **pastorační rady** ve čtvrtek 14. 2. od 19:30 hodin.
- * Besídka a fotografie z letošní pouti do Compostely bude ve čtvrtek 21. 2. od 19 hodin v refektáři. Všichni jste zváni.
- * **Farní s školní ples** se uskuteční v pátek 1. 3. od 18 hodin na Praze 4, Za Obecním úřadem 354/7, Praha 4-Krč. Lístky u Marie Šárové.
- * **Rádi uvítáme** lektory z řad věřících (muže i ženy) při nedělní mši svaté v 9:30 hod. Zájemci, hlase se na seznam v refektáři.
- * Vyzýváme všechny farníky a farnice, aby přispívali svými články a myšlenkami do našeho farního zpravodaje **Tolle Lege**.
- * Každou neděli přede mší sv. se modlíme od 9:00 hod. **sv. růženec**.
- * Při **tříkrálové sbírce** jsme tento rok vybrali **43 497,95.- Kč**. Děkujeme za pomoc hlavně dětem farnosti i škole sv. Augustina.
- * Každého 22. v měsíci probíhá po mši sv. ve 12:15 pobožnost ke sv. Ritě v kostele, s požehnáním růží a modlitbami za lidi v jakékoli nouzi. Všichni jste srdečně pozváni.
- * Na vrátnici kláštera můžete dostat **Svatotomášské černé pivo**, vařené podle receptury, která se zachovala v klášteře od 17. století.

Pro vnitřní potřebu církve vydává

Římskokatolická farnost u sv. Tomáše, Josefská 8, 118 01 Praha 1, 2019

tel: 257 530 556, e-mail: osaprag@augustiniani.cz - www.augustiniani.cz

Bankovní spojení ČS a.s. 19 33 79 13 39/ 0800. Prosíme Vás o příspěvky